

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

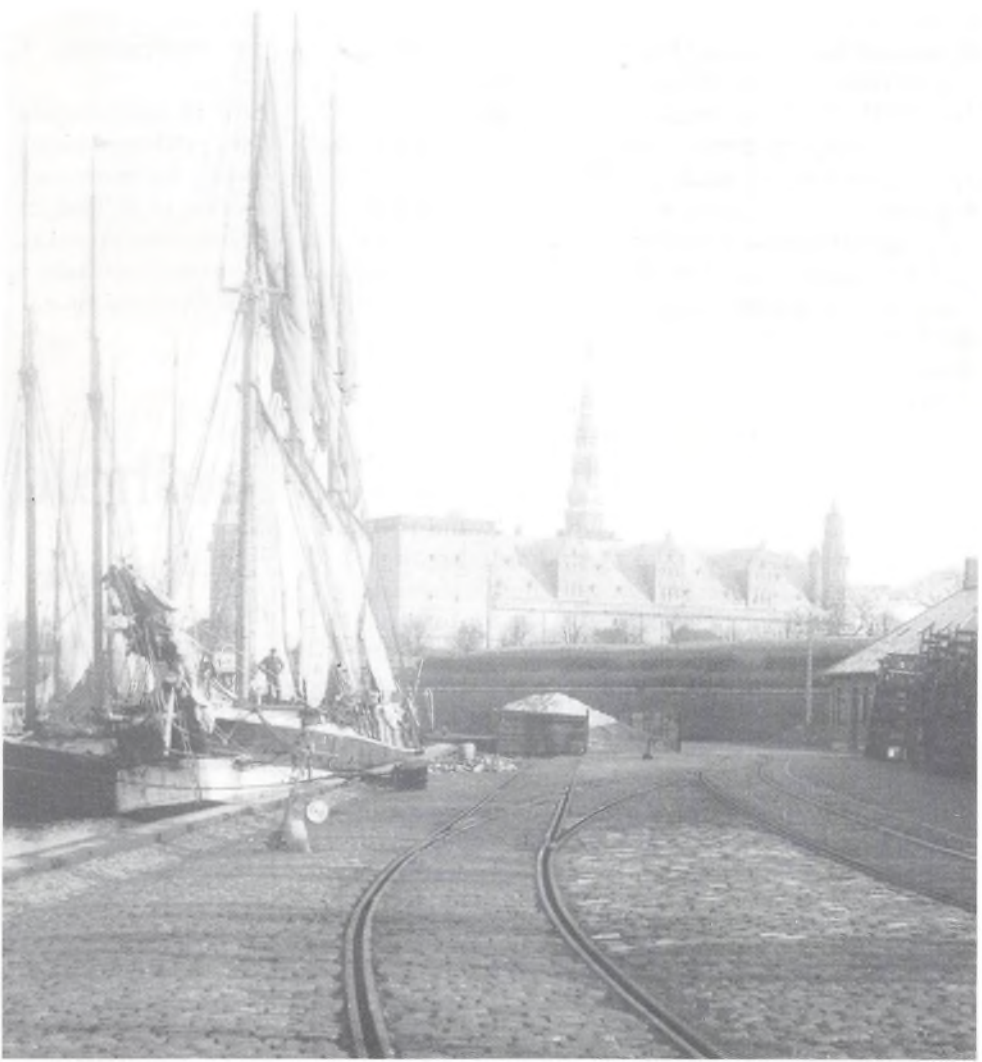
Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FORENING & MUSEUM

Medlemsblad for Helsingør Museumsforening * Nr. 1 1992

Foreningen- et væld af tilbud!

Hovedartiklen i dette nummer af Forening & Museum er dugfrisk. Vi modtog den for få dage siden, og med det nylige salg af Montebello og diskussionen om stedets fremtid, er emnet så aktuelt, at vi har valgt at bringe Kirsten Linds charmerende artikel her og nu. Næste gang kommer bladet i en udvidet udgave, der helt er helliget Hamlet-revyerne i anledning af, at de nu har fået hele 50 år på bagen.

Helsingør Kommunes Museers årbog 1992 er på trapperne. Den indeholder -i fortsættelse af årbog 1991- 9 nye, spændende og fornøjelige erindringsbidrag og dertil kommer en rigt illustreret (også i farver) artikel af Kenno Pedersen om Marienlyst Slot og dets historie. Som sædvanlig modtager Museumsforeningens medlemmer årbogen som gratis medlemsgave. Andetsteds i det blad, du nu sidder med i hånden, indkaldes til generalforsamling, der indledes med et spændende foredrag, og der inviteres også til møder, udflugter og rejser.

Når jeg nævner alt dette, er det for at understrege, at man virkelig får noget for pengene som medlem af Helsingør Museumsforening. Men, penge skal der naturligvis til for at kunne trykke bøger og blade og lave spændende arrangementer. Vi håber derfor, at alle medlemmerne glade og ivrige vil begive sig til postkontoret eller Bymuseet for at indløse vedlagte kontingentopkrævning. Generalforsamlingen 1991 fastsatte følgende kontingenter: Enkeltperson kr. 120. Par kr. 160. Pensionister kr. 60. Firmaer kr. 300. Girokortet er påført kontingentbeløb. Er der sket ændringer i medlemsstatus bedes dette meddelt på telefon 49 21 00 98. Her håber vi, at mange enkeltmedlemmer vil drage ægtefælle/samlever med ind i alle herlighederne ved at ændre status til par-medlemmer; det vil give foreningen et tiltrængt økonomisk pift.

Venlig hilsen Poul Korse

Redaktion

Birger Mikkelsen
(Ansvarshavende)

Kenno Pedersen

Lars Bjørn Madsen

Tryk: A-print,
Espergærde

Stof til medlemsbladet modtages meget gerne og bedes indsendt til Helsingør Museumsforening, Hestemøllestræde 1, 3000 Helsingør.

Indhold

Kirsten Lind:
En epoke i Montebellos og mit liv

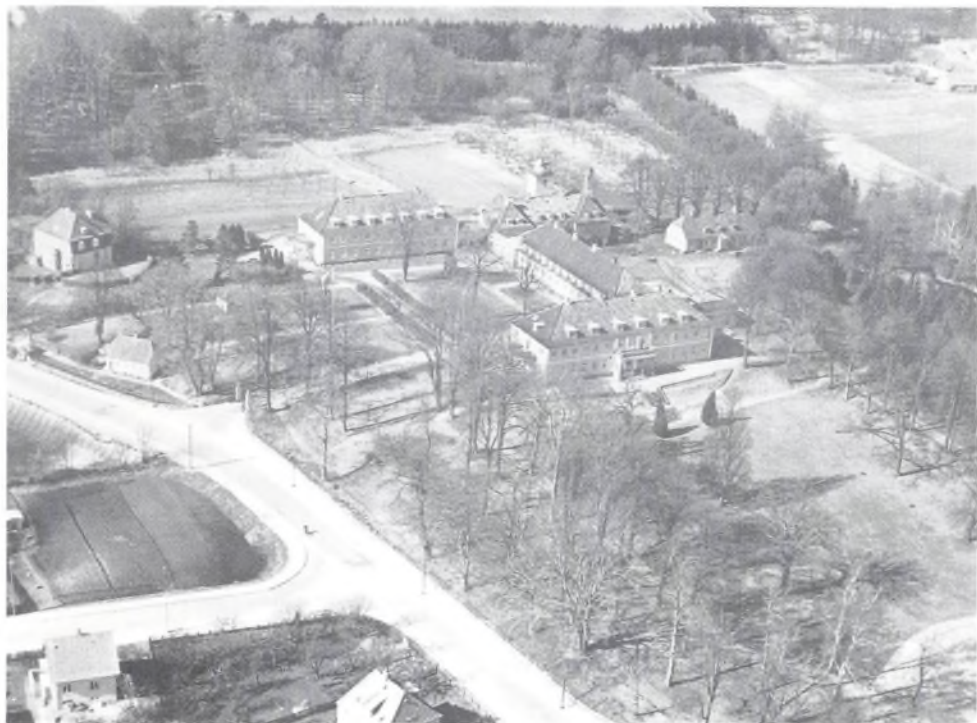
Museumsnoter
v. Lars Bjørn Madsen

Arrangementer og rejser
v. Poul Korse

Generalforsamling

En epoke i Montebellos og mit liv.

Af Kirsten Lind.

Montebello står tomt og forladt, har jeg forstået på mine forbindelser i Helsingør. Sidst har det været brugt som midlertidig beboelse for mennesker, hvis lejligheder skulle renoveres; hvilken rutchetur den stolte kuranstalt har gjort.

Efter Montebellos tid som kuranstalt var det psykiatrisk hospital i en række år. Det

Montebello fotograferet i marts 1950. Den store hovedbygning, opført omkring midten af forrige århundrede, ses nærmest i billedet. Helt ude i hjørnet til højre anes den gamle Kronborg Ladegaard, som i 1949 var solgt med jorder til Helsingør Kommune. Gården blev nedrevet i 1957.

var efter at have set en fjernsynsudsendelse fra denne epoke, at jeg følte trang til at skrive om, da jeg var elev på Montebello fra 1938 – 1940.

For mig så det ud som om interiørene var blevet triste, den flotte spisesal lignede nu en hvilken som helst kantine. Der var kedelige, moderne trapper (praktiske, indrømmet), hvor der før var flotte trapper med røde løbere.

NOGET AF FORHISTORIEN

Det med kuranstalten var godt nok også en kort periode i Montebellos liv. Længe, længe før har det haft sin historie. Helt fra det 17.-18. århundrede kan man følge Montebello; dog var det dengang avlsgård til Kronborg Ladegård og ejedes af de

Spisesalen på Montebello med søjlerne og det rigt dekorerede kassette loft. Foto o. 1940.

danske konger – de oprindelige bygninger opførtes i 1683.

Fra 1794 var Kronborg Ladegård i privat eje og i 1840 brændte gården, hvorefter hovedparcellen og det nuværende Kronborg Ladegård solgtes fra, medens der i parken opførtes en hovedbygning, som i 1841 fik navnet Montebello.

Disse oplysninger fandt jeg i en lille brochure fra omkring 1938-40, hvortil jeg som nævnt daterer mit bekendtskab med Montebello.

"DØDEN I VENEDIG"

Det var atter en visuel oplevelse, der fik mig i gang med at skrive videre på denne beretning, nemlig filmen "Døden i Venedig", hvor der ses en fornem spisesal, der mindede mig om tiden dengang.

Montebellos spisesal var en sådan pompøs sag med søjler, højt til loftet og fint dækkede borde. Ved måltiderne var altid både en læge og to sygeplejersker til stede. Som regel spiste overlægen sin frokost der, og nye gæster sad tit ved hans bord. Det hændte også af og til, at overlægens familie kom og spiste middag. Sygeplejerskerne havde deres eget bord. Kurgæsterne var ligesom i filmen meget elegant klædt ud eller på. De skiftede tøj ustandseligt og i det hele taget var der meget fornemt på Montebello dengang sidst i trediverne. Bl.a. var der en episode med en af vore kendte skuespillere (nu afdød), der dristede sig til at smide jakken i billardstuen. Der blev klaget og man snakkede meget på højt plan om, hvordan man skulle gøre ham opmærksom på, at det kunne man ikke.

MENNESKER PÅ MIN SKOLEVEJ

I en tidligere beretning (MUSEUM & FORENING 3/1988) har jeg skrevet om min skolevej fra Lerbakken til Skolen i Lundegade. Vejen var Gurtevej og den førte mig jo også forbi Montebello. Om morgenen mødte vi tit de samme mennesker på modsat kurs. Vi opdagede, at de også skulle møde kl. 8 og tog bestik af dem; man skulle sætte det lange ben foran, hvis de var kommet længere, end de plejede. Blandt en af de første vi mødte, som ganske vist gik samme vej som os, var en lille rund kone, iført kadetkjole,

sorte sko og strømper og hyllet i et kæmpe stort, rødt sjal. Hendes frisure var efter datidens mode, latterlig gammeldags; håret skrabet op i en lille knold ovenpå hovedet. Med sig havde hun en jordemodertaske, hun var typen på en gammeldags vågekone. Det var Nat-Johanne. Hun herskede over hele Montebello om natten. Patienterne elskede hende, vi andre havde vist et lidt mere anstrengt forhold til hende. Hun skrev nogle aldeles vidunderlige rapporter på små lapper papir, stave kunne hun ikke, jeg gemmer endnu en af disse lapper. Nå, men det var Nat-Johanne, der skulle hjem og sove de retfærdiges søvn.

Så kom en lille sirlig mand med Politiken stikkende op af frakkelommen, bademester Møller på vej til herrebadet, hvor han gik i vand og damp hele dagen og satte tykke grosserere i svedekasse og gigtpatienter i mudderbad.

Næste nummer var frk. Nielsen. Hun var på cykel og hun var til gengæld en stor dame, der bestemte i damebadet, hun virkede vred og havde altid travlt.

Så var der lille, runde frk. Larsen, også på cykel, hun var bogholder. Til sidst og på klokkeslet kom vores inspektør, fhv. oberstløjtnant Berg, en høj, mager, rød-håret mand, han var pæredansk, men lignede en skotte i afslappet tweed med en shagpibe i munden.

PERSONALET SOM JEG HUSKER DET

I det lille gule hus ved hovedlågen boede overportør Hansen med sin familie. Dette hus var fra gammel tid portnerbolig. Hansen havde mange pligter. En af de første om morgenen var at samle fodtøj sammen, som gæsterne med selvfølgelighed satte udenfor døren om aftenen og med lige så

I det lille gule hus ved hovedlagen boede overportør Hansen med sin familie. Denne gamle portnerbolig eksisterer stadig i bedste velgaende, men med en stærkt trafikeret Gurevej som nabo. Trafikken dengang var til at overse.

stor selvfølgelighed forventede at kunne tage nypudsede ind om morgenen.

Engang imellem listede vi elever os til at sætte vort fodtøj foran en af dørene, men vi var ikke altid snu nok. Tit gik det godt, men jeg har oplevet, at mine blå sko var kridtet hvide og så var jeg jo kureret for en tid. Det gik f.eks. galt, når Hansen huskede, at værelset, hvor vi stillede skoene, var ubeboet.

Hansen havde også til opgave at hejse flaget og om formiddagen kørte han ind til Helsingør i en lille let vogn forspændt en sort hest. Hansen var iført kadetstribe jakke og sort kasket med blank skygge.

Helsingør var dengang i 30'erne trafikmæssigt et fredeligt sted. Hansen parkerede sit køretøj udfør apotek, posthus eller hvor han havde ærinde. Han havde mange kommissioner en sådan formiddag.

Der blev også hentet post om eftermiddagen, men det foregik som regel på cykel og så var Hansen eller hans kollega i sort uniform med blanke knapper. Kollegaen hed også Hansen, men blev kaldt Højrup.

Kuranstalten havde også egen frisørsalon. Frisøren tjente lidt ekstra ved at sælge parfume og chokoladearer. Det mindes jeg som en stor fristelse, for man kunne få på klods og det var farligt for en svag sjæl, der elskede marcipanbrød.

Telefonvagten eller receptionen, som man ville kalde det nu, lå i mellemfløjen, det var husets navle. Her opholdt portører og piccoloer sig og en dame passede omstillingsbordet. Hendes arbejde bestod også i forskelligt skrivarbejde, således sad hun og udfyldte dagens menukort, et til hvert bord i den store spisesal, jo der var stil over det på Montebello.

Piccoloerne, nogle små friske for ikke at sige frække drenge, sad på spring for at bringe telefonbesked, post og lignende rundt til gæsterne. Jeg har et billede, hvor disse piccoloer sidder i et vindue og ligner Raphaels engle, men det skulle man ikke lade sig narre af – det var normale drenge.

I receptionen var der også et kaldesystem fra værelserne, i dag ville det være anti-kveret. Det var med en hvæsende klap, der faldt ned, det blev mest anvendt om natten. Her herskede Nat-Johanne – det kaldte hun sig selv – iført spartasko over Montebello. Kurgæsterne havde i visse tilfælde udgangsforbud, når de alligevel trodsede dette forbud, larmede Nat-Johanne op, og spillede nærmest en komedie, men det endte dog altid med, at synderne blev lukket ind.

OLDFRUE

Som nævnt var der stil over huset og dette sørgede ikke mindst oldfruen, frk. Weber, for. Hun var absolut en personlighed, en høj, myndig dame. Om formiddagen var hun helt i hvidt, på kolde dage dog med et stort lyseblåt sjal, hendes frisur var en flot opsat rosenkrans, og så knejsede hun. Der stod respekt om hende.

Ved enhver ankomst stod frk. Weber og tog imod gæsten enten i rotunden ved vestfløjen eller østfløjens hovedindgang. Ligeledes stod en stuepige plus en piccolo opmarcheret.

Langs vestfløjen var der et meget smukt stauedebed efter engelsk mønster. Her kunne man om formiddagen møde frk. Weber med saks og kurv; det var hende, der sørgede for blomster i salonerne og det var hun en sand mester til, også i hallerne var der smukke arrangementer. Om vinteren var der ild i pejsene og ved juletid stod der grantræer, som var pyntet med ene røde hjerter, også frk. Webers værk.

PILEMANDEN FRA RØNNEBÆR ALLÉ

Som før nævnt var der ikke megen trafik dengang i 30'erne. Det var sjældent gæsterne kom i egen bil, dog var der en række garager bag køkkenregionen. Næ' det almindelige var, at man rekvirerede pilemanden (som også hed Hansen). Han mødte så op ved banegården eller færgerne, der kom nemlig en del gæster fra de andre nordiske lande.

Pilemanden boede i et lille gammelt hus kaldet Pilehuset, der lå lige forrest i Rønnebær Alléen, deraf navnet Pilemanden. I daglig tale hed han aldrig andet, og han var altså vognmand. Også Pilemanden havde stil, ingen kunne som han med fø-

Opholdsrummene i den gamle hovedbygning var ganske smukke. Her ses havesalen og en af stuerne fotograferet omkring 1940.

lelse sige "Pas på hovedet", når man steg ind i køretøjet.

Mine forældre brugte også Pilemanden ved højtidelige lejligheder, f.eks. transporterede han hele familien til Sct. Olai kirke til min konfirmation.

LÆGER OG SYGEPLEJEPERSONALE

Montebello var en kuranstalt, der behandlede medicinske sygdomme og, som det hed dengang, nervelidelser. Overlægen, der i min tid var Einar Rud, tog sig af

medicinske tilfælde. Til nervepatienterne kom en overlæge rejsende et par gange om ugen. Ligeledes var ansat en overlæge til fysiurgiske patienter. Også sygeplejerskerne var specialiserede, f.eks. så nervepatienter kunne holde sig til en bestemt person. Desuden var der altid ansat en ung læge og så var vi to sygeplejeelever.

Overlæge Einar Rud tog sig af medicinske tilfælde på kuranstalten Montebello.

KURGÆSTERNE

Kun når patienterne var i kur, som det hed, kom sygeplejepersonalet ind i billedet. På gangen i mellemfløjen var der en lille medicinstue hvor personalet, fire sygeplejersker og to elever holdt til. I sandhedens interesse var det at være sygeplejeelev på Montebello et fattigfint job.

Lønnen var lille og arbejdstiden lang, men jeg var ung og havde det som fisken i vandet, traf en masse interessante mennesker og fik et lille indblik i sygeplejen, inden jeg som før omtalt blev rigtig elev på Øresundshospitalet inde i Helsingør.

Men dengang, før anden verdenskrig, var alt anderledes, skellet mellem disse patienter og os, der på forskellig vis betjente dem, var større og, synes jeg i tilbageblik, temmelig rædselsfuldt, man blev således instrueret om at bruge titler.

Sygeplejeelevernes arbejde bestod bl.a. i at give medicin, hvilket vi tog meget alvorligt. Det skal dog nævnes, at det ikke var farlige sager, vi fik lov at dele ud, men medikamenter som parafinolie, vitaminer m.m. Det andet tog det uddannede personale sig af. Vi fik også lov til, at undersøge urin for sukker og æggehvidestof; det foregik dengang med reagensglas og vædsker over en spritlampe. Vi følte os temmelig betydningsfulde, når vi stod der og jonglerede. Desuden var der de mere sygeplejemæssige pligter som at rede senge, tage temperatur m.m. Vi gik også tit tur med patienterne i de smukke omgivelser.

Arbejdstiden var temmelig flydende. Vi var oppe hver morgen kl. 7 for at dele medicin ud. På et tidspunkt midt på dagen havde vi to fritimer, som regel fra kl. 14-16, og så temmelig vilkårligt havde vi fri kl. 19. Ønskede en bridgespillende kørestolspatient at blive lagt i seng kl. 23, måtte vi dog nikkende sidde og vente på, at vedkommende sendte bud.

ALLE DE UGIFTE LEDERE

Nu har jeg nævnt frk. Weber, der i min tid var en ældre dame, og efterhånden som de

forskellige dukker op i min erindring, går det op for mig, at der var mange sådanne ældre ledere. Måske var de ikke særlig "ældre", men jeg var så ung.

Først lille, runde, rare frk. Jacobsen. Hun var linnedjomfru og næstkommanderende, når frk. Weber havde forfald. Frk. Jacobsen kaldtes kærligt Oldungen.

Så var der frk. Hansen (Hansen igen), der ledede slaget fra anretningen. Hun var en enlig dame, som jeg lærte at værdsætte. Lidt rædde var vi elever dog for hende, når hun pludselig dukkede op i vores spisestue; så var den gal. Havde vi glemt et eller andet, det kunne være en grosserers parafinolie, en diabetikers brød eller den svenske friherreindes kabaretfad med afvejede retter, lynede frk. Hansen og bagefter fik vi et møgfald af sygeplejerskerne.

På den anden side af serveringslugen var det køkkenchef frk. Andresen, der herskede med en hær af alle kategorier af madmennesker; også her var der elever. Når det gik hedest til ved frokost og mid-

dag kunne frøknerne Hansen og Andresen tage den store tur på hver sin side af lugen, resten af dagen var de venner.

Alle disse modne damer i ledende stillinger, der hele dagen arbejdede sammen med deres stab for at alle disse rige, for-kælede mennesker kunne blive betjent, kunne om aftenen efter en lang og travl dag trække sig tilbage til nogle usle små værelser rundt om på kuranstalten, forhold ingen ville finde sig i i dag, men det var bare sådan; jeg ved ikke om de selv tænkte, at det kunne være anderledes. Jo, skellene var meget større dengang – for mig er det både længe, længe siden og dog så kort tid siden det skete.

Den 9. april 1940 oplevede jeg også på Montebello med overflyvning tidlig morgen. En time efter vrimlede parken med danske soldater, og efter endnu en time var de pist væk igen, på vej til Sverige.

Tre uger efter var jeg selv rejst for at komme på sygeplejehøjskole, og det var så min tid på Montebello, der var forbi.

MUSEUMSNOTER

Museumsforeningens foredragsrække har atter været en succes.

Museumsforeningens populære foredrag »der er også en verden udenfor Helsingør« er slut for denne sæson. Deltagerantallet har været ganske pænt, hvilket næppe kan undre nogen med det spændende repertoire der har været fremlagt. I betragtning af den meget sparsomme plads i museets hyggelige lokaler er et gennemsnitligt deltagerantal på 25 pr. gang at betragte som højt. Der er næppe plads til mere end 30, og hvor mærkeligt det end lyder, skulle vi næppe nå over dette tal, da vi så må finde lokaler uden for museets gamle mure, og så er noget af charmen borte. Det gælder derfor om at komme i god tid, hvis man vil have en plads. Dørene åbnes i reglen 15. min. før foredragens start. Arrangøren af foredragene er fotografen Ingrid Dora Pedersen, og hun har med stor dygtighed formået at gøre disse til en uundværlig tradition hver vinter. Museumsforeningen og museet har al mulig grund til at takke hende for dette store arbejde, som hun

forhåbentlig fortsætter med at lave. Foreningens medlemmer er iøvrigt velkomne til at kontakte Ingrid Dora Pedersen, hvis man har gode ideer til nye emner, der kan tages op i foredragsrækken eller ligefrem selv vil bidrage med et foredrag.

LBM

Museets arkiver

Helsingør Kommunes Museer er langt mere end spændende udstillinger. Et meget righoldigt arkiv står til disposition for dem, der ønsker at granske lidt mere i lokalhistorien end litteraturen kan fortælle. Det kan imidlertid være vanskeligt for den mindre rutinerede, at begive sig ud i arkivstudierne uden at vide, hvor man finder hvad.

Vi vil derfor i de kommende numre af Forening & Museum (fra og med nr. 3) fortælle lidt om museets arkiv. Museumsinspektør og arkivar Anne Majken Snerup Rud vil fortælle om arkiverne i almindelighed. Museumsinspektør Lars Bjørn Madsen vil fortælle om museets topografiske arkiv, herunder bygningsarkivet og den omfattende kort- og tegningssamling. Og endelig vil museumsassistent og fotograf Carsten Møller fortælle om museets store fotografisamling.

Arrangementer og rejser

ved Poul Korse

I forrige nummer af Forening & Museum inviterede vi på besøg i Helsingør Rådhus; arrangementet blev meget hurtigt overtegnet (50 deltagere), så med velvilje fra rådhusforvalter Erik Thrane, har vi fået mulighed for at gentage besøget:

Lørdag den 23. maj 1992, hvor vi mødes foran rådhuset, Stengade 59 kl. 11.00. Efter rundvisning og foredrag er Kommunen vært ved en forfriskning, og derefter tager vi med en ScandLine-færgе og hygger os sammen over det gode, kolde og billige bord til ca. kr. 40 (+ færgebillet)

Hurtig tilmelding (også fra de, der står på venteliste), tlf. 49 21 00 98 Husk at meddel, om I deltager både i rådhusbesøget og på færgeturen.

Grundlovsfest på Flynderupgaard

Traditionen tro arrangeres grundlovsfest på Flynderupgaard

Fredag den 5. juni kl. 14.00.

I 1991 tog vejrguderne ikke hensyn til vore traditioner, så det blev nødvendigt at aflyse, men grundlovstaleren, forfatteren, dr. phil.

Mette Winge tog det med godt humør og lovede at stille op igen i år. Vi kan således glæde os til en fornujelig eftermiddag i det grønne på Flynderupgaard, hvor også folkedansere og hjemmевærnsorkester som sædvanlig medvirker.

SOMMER- UDFLUGT

Søndag den 23. august

I egen bus kører vi til Frederikssund, hvor vi besøger Willumsenmuseet, og derefter til Jægerspris Slot (Frederik VII og Grevinde Danner) Herfra går turen videre til andre spændende seværdigheder i det Nordsjælland, som vi måske ikke besøger så ofte. Turen vil kunne gøres for ca. kr. 150 pr. pers (incl. bus og entréer). Nærmere i næste nummer af foreningsbladet, men allerede nu kan man tilmelde sig på tlf. 49 21 00 98.

Vil du se mere af Hornsherred, er du velkommen til at deltage i Frederiksborg Amts Historiske Samfunds forårstur, søndag den 9. maj. Vi mødes foran Skibby Kirke som beses. Derefter besøger vi det nyistandsatte herregårdsmuseum Selsø Slot. Efter kaffe på Sønderby Kro ser vi Skuldelev Kirke, hvor turen

slutter kl. ca. 17.30. Deltagelse i dette arrangement er gratis, på nær entré og kaffe. Tilmelding: Erik Buch Vestergaard, tlf. 49 21 46 04 eller Helsingør Bymuseum tlf. 49 21 00 98.

3 dage til Syd-Fyn

I et tidligere nummer af bladet spurgte vi medlemmerne om deres rejseønsker. Mange pegede på følgende. Tidlig morgen tager vi afsted med bus mod syd. Et kort ophold i

Udby (Grundtvig) og videre til Maribo, hvor vi besøger den særprægede domkirke (Leonora Christina). Med færgen går det til Langeland, hvor vi lægger vejen forbi Trane-kjær Slot og gør ophold i Rudkjøbing. På Taasinge ser vi Valdemar Slot, Bregninge Kirke (fin udsigt), Landet Kirkegård (Elvira Madigan og Sixten Sparre) og den pitoreske søfartsby, Troense. På Sydfyn skal vi køre rundt og besøge Svendborg, Faaborg og Nyborg, se smukke kirker og slotte og nyde den dejlige natur. Alt dette foregår i dagene 25. - 27. september 1992. Nærmere om indkvartering og pris i næste nummer, men af hensyn til aftale med rejsebureau, vil vi gerne have tilmelding allerede nu på telefon 49 21 00 98. Prisen vil afhænge af deltagerantal, men vi gør det naturligvis som sædvanelig så billigt (og alligevel pænt) som muligt.

GENERALFORSAMLING

Helsingør Museumsforening afholder sin årlige, ordinære generalforsamling

TIRSDAG DEN 31. MARTS 1992 KL. 19.30 PÅ MARIENLYST SLOT

Aftenen indledes med foredraget "*En Kanna från Helsingborg*"

En af museets gode venner, museiråd Thorkel Eriksson fra Helsingborg, begiver sig med en samling lysbilleder over Sundet for at fortælle os om skandinavisk forbrødring i midten af 1800-tallet. Da vi mener, at dette emne kan have interesse for en større kreds, har vi besluttet at gøre denne del af aftenen offentlig, naturligvis gratis for foreningens medlemmer.

Andre betaler en entre på kr. 20,-.

Efter foredraget og en lille forfriskning, går vi over til selve generalforsamlingen, der har dagsorden ifølge vedtægterne.